

ΕΤΟΣ 73ον

12 Ιανουαρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3737)

Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ

Στό απόσπασμα πού συνιστά τό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα, άδελφοί μου, ό πρωτοκορυφαίος Παύλος αναφέρεται στά χαρίσματα μέ τά όποία ό Χριστός προίκισε τούς ποιμένες τής Έκκλησίας Του, πού ανέλαβαν τό έργο τής διαποίμανσης τών πιστών. Άλλους κατέστησε Άποστόλους, άλλους Προφήτες, άλλους Εύαγγελιστές, άλλους Ποιμένες και Διδασκάλους. Παρά τήν ποικιλία, όμως, τών χαρισμάτων, όλοι άποσκοπούν σέ ένα και τόν αυτό στόχο: στόν καταρτισμό τών Αγίων.

Άγώνας γιά τήν κατάκτηση τής αγιότητας

Είναι σαφές ότι ό άπόστολος Παύλος όνομάζει «άγιους» τούς Χριστιανούς, τά μέλη τής Έκκλησίας του Χριστου. Δέν είναι ή πρώτη φορά πού χρησιμοποιεί τόν όρο στίς επιστολές του. Ό χαρακτηρισμός αυτός δέν έχει τυπικό ή κολακευτικό χαρακτήρα. Δείχνει, μέ έμφαντικό τρόπο, τήν προοπτική πού ανοίγεται στή ζωή του κάθε Χριστιανου, του κάθε ανθρώπου πού γίνεται μέλος τής Έκκλησίας του Χριστου. Η προοπτική αυτή είναι ή κατάκτηση τής αγιότητας. Στά μάτια τών Χριστιανών του 21ου αιώνα ή άλήθεια αυτή φαντάζει ουτοπική. Ίσως, γιατί ή θέση μας μέσα στήν Έκκλησία έχει λάβει περισσότερο τυπικό και όχι τόσο ουσιαστικό χαρακτήρα. Τελικά, όμως, είναι πέρα γιά πέρα ρεαλιστική. Είμαστε Χριστιανοί γιά νά γίνουμε άγιοι. Μέσα στήν Έκκλησία έχουμε τή δυνατότητα νά γίνουμε άγιοι. Άγιοι όχι στά μάτια τών ανθρώπων, γιά νά μäs αποδίδουν ύμνους και έκκλησιαστικές τιμές, αλλά άγιοι στά μάτια του Θεου, μέλη δηλαδή τής βασιλείας τών ουρανών.

Μέ πίστη και βίο άμεμπτο και ανεπίληπτο

Βέβαια, από μόνη της ή χριστιανική ιδιότητα δέν εξασφαλίζει τήν αγιότητα, καθώς αυτή είναι μία κατάσταση δυναμική, πού κατακτάται μέ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εφεσ. δ' 7-13)

Γιά τήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

διαρκή πνευματικό ἀγώνα καὶ πάλη μέ τις δυνάμεις τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐξηγεῖ πῶς μπορούμε νά κάνουμε νά καρποφορήσει μέσα μας ἡ δυναμικὴ τῆς ἀγιότητος, μέ τὴν ὁποία μᾶς προίκισε ὁ Θεός: «Μᾶς ἔκανε ἁγίους ὁ Θεός, ἀλλὰ πρέπει νά μείνουμε ἅγιοι. Ἄγιος εἶναι ὅποιος ἔχει πίστη καὶ βίο ἄμεμπτο καὶ ἀνεπίληπτο. Ἄλλὰ δὲν ζητᾷ ὁ Θεός τὴν ὁποιαδήποτε ἀγιότητα, ἀλλὰ τὴν ἀγιότητα ἐνώπιόν του. Διότι ὑπάρχουν ἅγιοι καὶ ἄμωμοι στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, πού στὴν πραγματικότητα μοιάζουν μέ τάφους, πού ἐξωτερικά εἶναι περιποιημένοι ἢ μέ ἀνθρώπους, πού ἐξωτερικά φοροῦν προβιά προβάτου».

Ἄποφυγὴ τῆς ὑποκρισίας

Ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ ἀναλύει τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο οἱ Χριστιανοὶ μπορούμε νά καλλιεργήσουμε μέσα μας τὴ δυναμικὴ τῆς ἀγιότητος, κυρίως, ὅμως, πῶς νά μείνουμε σταθεροὶ σ' αὐτήν. Ὁ τρόπος εἶναι ἡ πίστη καὶ ὁ ἄμεμπτος βίος. Σπεύδει, ὅμως, νά διαχωρίσει τὴν ἐξωτερικὴ καὶ ἐπιφανειακὴ προσέγγιση τῶν δύο αὐτῶν πνευματικῶν κατακτήσεων, ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ, πού ὀδηγεῖ, τελικά, στὴν ἀγιότητα. Καὶ τό πράττει αὐτό, γνωρίζοντας ὅτι πολλοὶ Χριστιανοί, στὴν ἐποχὴ του, ἀλλὰ καὶ διαχρονικά, προβάλλουν, μέ ἔντονο τρόπο, τὰ ἐξωτερικά σχήματα τῆς πίστεως καὶ τῆς «ἠθικῆς» ζωῆς τους, προκειμένου νά κερδίσουν τὸν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ, τὴν ἴδια στιγμή, ζοῦν βίο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετο πρὸς τὰ φαινόμενα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος στηλιτεύει τὴ μάστιγα τῆς θρησκευτικῆς ὑποκρισίας, πού συχνά χαρακτηρίζει ἀκραίους εὐσεβιστικούς κύκλους καὶ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀδηγεῖ, μέ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, στὴν ἀπώλεια. Ἀντιθέτως, ἐπισημαίνει ὅτι ἡ ἀγιότητα

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, στόν καθέναν ἀπό ἐσᾶς δόθηκε ἡ χάρη, ἀνάλογα μέ τό μέτρο τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό λέγει ἡ Γραφή: «Ὅταν ἀνέθηκε στά ὕψη, πῆρε αἰχμαλώτους καί ἔδωσε χαρίσματα στούς ἀνθρώπους». Τό «ἀνέθηκε» τί ἄλλο σημαίνει παρά ὅτι προηγουμένως κατέθηκε στά χαμηλότερα μέρη τῆς γῆς; Αὐτός πού κατέθηκε εἶναι ὁ ἴδιος μ' αὐτόν πού ἀνέθηκε ἐπάνω ἀπ' ὅλους τούς οὐρανοῦς, γιά νά γεμίσει τά πάντα μέ τήν παρουσία του. Καί εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος ὁ ὁποῖος ἄλλους ἔκανε ἀποστόλους, ἄλλους προφῆτες, ἄλλους εὐαγγελιστές, ἄλλους ποιμένες καί διδασκάλους γιά νά καταρτίζονται οἱ πιστοί στό ἔργο τῆς διακονίας, ὥστε νά οἰκοδομεῖται ἡ ἐκκλησία πού εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μέχρι νά φθάσουμε ὅλοι στήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς τέλειας γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά γίνουμε τέλειοι ἀνάλογα μέ τήν πλήρη καί τέλεια ὠριμότητα τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

εἶναι καρπός βαθιάς καί εἰλικρινοῦς πίστεως, προσαρμογῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔντονης μυστηριακῆς καί πνευματικῆς ζωῆς, ἔμπονης προσευχῆς καί βίου καθαροῦ. Μέ αὐτά τά χαρακτηριστικά ἡ ἀγιότητα καθίσταται σταθερή καί ἐλκύει διαρκῶς πάνω της τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εὐλογεῖ καί ἀγιάζει τόν ἄνθρωπο τῆς ἀληθοῦς πίστεως καί τῆς μετανοίας.

Ἀδελφοί μου, ὅλοι μας ἔχουμε, ἐν σπέρματι, μέσα μας τόν σπόρο τῆς ἀγιότητος, τόν ὁποῖο ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐμφύτευσε στή ζωή μας, τή στιγμή τῆς Βαπτίσεώς μας. Πρόκειται γιά δῶρημα ἀνεκτίμητης ἀξίας, τό ὁποῖο συχνά παραθεωροῦμε ἢ καί ἀγνοοῦμε. Στό χέρι μας εἶναι ἡ ἀγιότητα νά γίνεῖ πραγματικότητα στή ζωή μας. Ἄρκεῖ νά ἀγωνιζόμαστε, μέ συνέπεια στόν στίβο τῆς πίστεως καί τῆς ἐν Χριστῷ αὐθεντικῆς πνευματικῆς ζωῆς!

Ἄρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΤΡΑΜΠΑ (†)

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 496)

Τό παρόν βιβλίο ἔχει στόχο νά ἀπαντήσῃ σέ ἀπορίες καί πνευματικῆς φύσεως προβληματισμούς πού ἀντιμετωπίζει ὁ πιστός στήν καθημερινή του ζωή. Νά βοηθήσῃ στίς πνευματικές ἀναζητήσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πού ψάχνει γιά τό βαθύτερο νόημα καί σκοπό τῆς ζωῆς του.

21 Ιανουαρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστ.: Ἐφεσ. δ΄ 7-13 – Εὐαγ.: Ματθ. δ΄ 12-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ιανουαρίου, IB΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΗ

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 20x26 ἑκατ., σελ. 432)

Οἱ Πατριαρχικές Ἀποδείξεις τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου γιά τίς ἑορτές τῶν Χριστουγέννων καί τό Ἅγιο Πάσχα, οἱ Κατηχητήριοι Λόγοι γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τά μηνύματα γιά τήν ἡμέρα τῆς Ἰνδίκτου (1η Σεπτεμβρίου), ἡ ὁποία εἶναι Ἡμέρα προσευχῆς ὑπέρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἐκδόθηκαν σέ αὐτόν τόν πολυτελεῖ Τόμο. Τήν νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσέφερε στόν Παναγιώτατο ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τοῦ Ὄργανισμοῦ, τό Σάββατο 1η Ἰουνίου 2024, γενόμενος πρός τοῦτο δεκτός ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου, ὁ ὁποῖος παρέλαβε τήν ἔκδοση μέ συγκίνηση καί πνευματική χαρά.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΕΧΝΗ-ΖΩΗ)

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 25x28 ἑκατ., σελ. 624)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr